

finder jeg det vanskeligt at se, at forsikrings-tagers retssikkerhed er forringet ved ordningen.

Spm. nr. S 3023

Til erhvervsministeren (16/6 2000) af:

Tom Behnke (FRI):

»Finder ministeren det realistisk, at medlemmerne af Ankenævnet for Forsikring kan nå at sætte sig grundigt ind i alle sager og komme med kvalificerede afgørelser, når antallet af sager årligt er på ca. 2.500, og nævnet holder 28 møder om året, og hvordan forestiller ministeren sig i benægtende fald, at forsikringstagerne kan få styrket deres retssikkerhed?«

Begrundelse

Ankenævnet for Forsikring behandlede i 1998 2.451 ankesager, hvoraf en betragtelig del må antages at være komplicerede. Set i lyset af, at nævnets medlemmer ved siden af jobbet som medlemmer af nævnet har fuldtidsarbejde kan det være meget svært at se, hvordan medlemmerne kan nå at sætte sig grundigt ind i alle sager, og dermed komme med kvalificerede og retfærdige afgørelser.

Helt galt er det med nævnets formand, der ud over at være højesteretsdommer er præsident for Højesteret, og dermed må have rigeligt at se til til daglig.

Svar (3/7 2000)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Ankenævnet for Forsikring er et privat klagenævn, som blev stiftet i 1975 med det formål at behandle klager fra forbrugere vedrørende forsikringsforhold. Ankenævnet er godkendt efter reglerne i lov om Forbrugerklagenævnet og arbejder på grundlag af vedtægter og forretningsorden, som er vedtaget af ankenævnet.

Efter lov om Forbrugerklagenævnet stilles særlige krav til et privat klagenævn, før det kan godkendes af Forbrugerklagenævnet. Disse krav har til formål at sikre, at nævnets afgørelser er retmæssige og medfører blandt andet, at nævnet skal sammensættes med et ligeligt antal

repræsentanter fra forbrugernes og erhvervslivets organisationer, ligesom en uvildig jurist – i praksis en dommer – skal være formand for nævnet. Ifølge vedtægterne for Ankenævnet for Forsikring skal formanden være en landsdommer eller højesteretsdommer. Derudover stilles der en række krav, der skal sikre, at der træffes juridisk korrekte og forsvarlige afgørelser.

Der skal således fastsættes regler vedrørende inhabilitet, ligesom begge parter skal have adgang til at udtale sig i sagen og gøres bekendt med oplysninger af betydning for afgørelsen. Endelig stilles der krav om, at de private, godkendte klagenævns afgørelser er skriftlige og begrundede.

Nævnsmedlemmerne udpeges af henholdsvis Forbrugerrådet og Rådet for Dansk Forsikring og Pension.

Jeg kan oplyse, at de private, godkendte klagenævn løbende skal indsende kopi af nævnets afgørelser til Forbrugerklagenævnet, og at en godkendelse af et privat klagenævn er tidsbegrænset og kan tilbagekaldes, hvis forudsætningerne for godkendelse ikke længere skønnes at være til stede. Der føres således et tilsyn med de private, godkendte klagenævn.

Hvis en forbruger ikke har fået medhold i sagen ved Ankenævnet for Forsikring, kan forbrugeren indbringe sagen for domstolene eller eventuelt for en voldgiftsret. Forbrugerklagenævnets sekretariat kan i den forbindelse være forbrugeren behjælpelig med at udtage stævning.

Ved efter Forbrugerklagenævnetsloven at stille de nævnte betingelser til sammensætningen og sagsbehandlingen i Ankenævnet for Forsikring er det min opfattelse, at det i tilstrækkeligt omfang sikres, at der sker en retmæssig behandling af forbrugerne.

Jeg kan endvidere oplyse, at Ankenævnet for Forsikring på forespørgsel har oplyst, at der på de enkelte møder er ca. 60–65 sager, der ikke kan betegnes som ukomplicerede, men at sagerne sendes til nævnsmedlemmer allerede 1 måned forud for nævnsmødet.

Jeg er ikke bekendt med, at der skulle være særlige problemer i forbindelse med ankenævnets evne til at træffe kvalificerede og retfærdige afgørelser, selvom nævnet årligt får forelagt et stort antal sager, som delvist kan være af meget kompliceret karakter, til behandling. Jeg finder derfor, at der ikke er behov for at iværksætte